HELDUR NESTOR, PÄEVIK 24

SISUKORD:

Staicele

Kašino

Dubovskoje

Prirazlomnaja

Kruglovskaja

Laduškino

O/S Ida-Euroopa Platvormi
Stratigraafia mõnpidamine

R. Hämmal

Kõnedondi tsonalsus on Hea Arenigs ja Llanvirnis, ülem-ordoviitsiumis tsonaalsus kajab ~~kõrgusti~~ kadejärgud 1976 a ei olnud eraldatud. Nõrtulb inglise kadejärve ei saa võlja eraldada. Rõõmsores erdas 6 alamseeriat, neist ülemise on asgill. Tulevõ olmustad ves neid ka mind võlja eraldada. Ei näe erihst vajadust.

Mõõtmumustatud kadestikke ei ole globaalses stratigraafilises praktikas. Kolmiegõotuse tõi Baltiumi Raymond (1916)

Kalgo

Regionaalne ühik, mis vastab kahele arengufaasile. Saime väljaarendamisel uurime konnaetapi seid liliõõnend, ochime kahel kasemed, mida jälgime läti keeni. Stratigraafia ajalugu on kihistuid: võimaldab olla lihtsuste piirdega

Ka standartseid shet ühe- und on stratoteelis kõiksti konnaetsed kõikmaalad.

Ei ole vastuvõetav seideeri- mine mõne faunagrupi arengu järgi.

Korea

Neuklistus fedtsiestes ei. Tõnus-tu alati jälgida.

Sinkerline standart, mis vorm-ub all kriti, kesal poola-tšehhi ülal tšehhi.

Standartsed graptolitsoonid, mis jälgitavad eri regioonides on 20 samal ajal kui liostrat, tsoone on korras 41.

		transgredicus – perneri
	Přídoli	bouceki
		lochkovensis
		pridoliensis ultimus s1
		formosus / balticus
Ludlow	Ludlow	koslovskii – auriculatus
		bohemicus / uversus
		leintwardinensis
	Wenlock	scanicus / chimaera
		nilssoni / colonus

Wenlock	Llandovery	lindensis - nassa
		lundgreni
		ellesae - rigidus
		niccartonensis - centrifugus
		crenulata - griestonensis
		crispus - turriculatus
		sedgwickii - convolutus
		leptotheca - triangulatus
		cyphus - atavus
		acuminatus
		persculptus - extraordinarius

Popov

Obolus - vihindi lõigestus. Parenchi-dalume malt. Meil esitas ja Leningradi oblastis on monodontode Cardiolodus prosavus olemas, mis on segaseid punte.

Leningradi oblastis on kogu monodondi tsonadens jälgidav,

oriti Syasi jõel.

Suurejõe kihistik on korralikult leane. Meenlo sees on U/E piir. Vaid Tosno kihistu piires on leunta brahhiopoodiid. On üks graptoliidi leid ka proovisest allpool.

Paekorrdi ladene mahu tõusu ala on proovis märgitud 10-15 cm ladene punast varvemel seega ehtsatõenäoline mahu paekiorti jõele ordoviitsiumi.

J. J. Dmitrovskaya

Paekiorti ei ole võimalik ära tunda, Moskva sinevliis on tõenäoline. Dictyonemasid pole, leunta brahhiopoodiid on lahtisesemed tõuna-Eesti. Oleks vaja võimel pikkel ülem-ladeneid.

Jaroslavli seeria – on võrreldav nõukogu Timano-Petšora lademetega.

Parem on nõdrta Moskva lossini omaette subregioonina, millega kaas rajooni.

Pozemas X.C.

Esineb ülemineenline lademete Skandinaavias. Paksuus – 1–2 m. Lademe – trilobiitide ja graptoliitidega – 10 m. Volhov – punavõrmline, Kunda – detritsed vahelised.

K-Ordoviitsium – al. osa on helkel karbonaatid, ülemine – tumedad argillidid. ~~(võimised on adze~~ ja ülemine kell on idaosa – kuila tumedavõrkised on klossen (Võsu)

Ülemine Ord – äsgell maldab vaga head kimmantia faunat (Kuldiga nõlvastik). Kõrgemse – idaosa on kõige täielikud ja sisaldab.

Pirgus on jälgitaev nõid justkõrg.
Peaks

Ginda

O_2 ja O_3 selge pärt
N'Onetus ~~mikroorganismid~~ mikro-
fossiilid.

Ilmikov

O/S pärt sekundaarsete dolo-
mitide ilmumisega. (Belodina) Congressa vous
Nerhecki ilmunised sõnad pole
monodontidegar iseloomustatud
Barnesi trooniidegar ühised
O/S piiril pole.

Abusik

Bentose fauna tõstatas mõe
uusi küsimusi ja selgitas

Kolmel kaasmel on faltsiadsed järjestused samal Podaelis ja sum-Britannias.

Denisa – Syr. mutkiams

Muusa – Th. saxemica, Th. complexus
Desmidopora alveolaris

Malinovets – Laccibora orthosa
bowerbanki

Paškov – Dzbanopog – Klingrypora
Magjanovo ilots ja
Sokol – Konkidium uniglit. (Bringewood)
Protodecenids distichensis

Ostrovskiid vogu
Ustje on endemne komplekss,
sisaldab
Neobolindia nutans (Sokol) on
Bringewoodi ülemine ots
Raškovo alamses 7 m on
ülemineutised vormid, sellest-
kõrgemal esinesid Frostiellad,
siis kõrgemal kõrgemad
fauna.

Tremadoc

Podgaitsi p.a. on ssemovelsi tasmel juba korallifauna.

Ks

Ceph

Ladovori

Kaugpuiestik

Ludlow element on juba ustja lõpus. Berkocrinus quintinus on vormid (signatus), mis koolleerus Kuressaarega

Papilocalumene

П. Ф. Чередниченко

1. Вершицкая и трубчевская (рассковская)
2. Рыжковская = Грицчук + исаковцы
3. 11. Район пинчевская, вырковская свита, нижнюю границу опустить.
4. ~~В.~~ Нижнюю ~~грани~~ границу белянской свиты соответствующую на уровне м 5 кровлю по кровле песковецкой
Радомышльскую свиту на уровне Приторгожка (верхняя граница песковецко
5. 16 район, на уровне житиевской свиты выделить
6. Вместо Аллит название Приторгожская

Kaotada 9 ja 10 naoon,
ühendades need vastavalt 8
ja 11-ga.

Preddetsenovi
Seeria minetusega kaotada
Kirjaõpetajaga (Baloviczkaja)
Malinovenskaja, Skolbskaja

Rajon 4

1. Ala ~~uroveste~~ uroveste geodeesiline sõlmpunkt hõlmab ~~rue~~ rueskaja sõlmi, ossa nõrgestatuna kaotamisega 3 sõlmi

2. ~~Vesigu~~ B rajoonis 3 vesigu mitusõlmes ja vastastikuses hõlmab Malinovskaja sõlmi (verkhnjaja) n.

3. B rajoonis 5. nõrgestatud sõlmpunkt ka uroveste perevalos

4. Новаселле изведчыка ў середзіне новаскай світы

Рэмонтальнае падраздз.

Riia, 25-28.06.86.a.

Startsele 4 p.a.

235.0 - S|D pür. silm algab jaani lademega (~15 m).

Jämaja kihistu 235.0 - 270.0

Velise ~~kihistu~~

250,5 - 256,6

235.0 — 250.5

Sinakas-rohekashall massiivne, suhteliselt ühtlane dolomiidikas(?) lubimergel. Sisaldab palju püriit-limoniitse täitega ussikäike ja peene hajusa püriidiga kaike. 248.0 - kollane kõva 1-2 cm paksune metabentoniidi kiht, mille ülemine pind on diskilaadne, sopilise ja arunkate peente ussikäikudega. Intervelli alumisem piirix on samasugune kollane, alumiitne(?) metabentoniidi kiht (1 cm), mis on vertikaalselt läbitud peenetest (~1 mm) ussikäikudest.

Velise kihistu.

250,5 - 256,6

Rohekas-kuni sinakashall massiivne savi(?)mergel püriitsete ussikäikude ja (arunkate) rohkete hajuspüriidi laikudega. Esinel kuni 20 cm paksusi detriidvara sajuvca lubjakivi vaheraahte. Tüüpiline Velise roheka savimergli faatsies.

lubjakas savimergel ⟶ R.E. 17.02.87

Panamaja kihistik 26 270.0 – 280.5

256.6 – 270.0
Rohekashall massiivne ühtlane savi(?)-mergel (pisem savikas lubimergel) arvukate tumedate hajuspüriidi laikudega ja peenete püriit-limoniitse täitega ussikäimudega.

270.0 – 271.3
Madalmud sinakas-rohekashall dolomiidikas(?) lubimergel või savikas lubjakivi. Sisaldab detriiti ja kaverne. Intervell on karbonaatsem, võrreldes naaberintervallidega.

271.3 – 273.1
Rohekashall ühtlane, massiivne savikas lubimergel. Püriitseid laike (vulmeid) on vähem kui ülalpool. Alumisel pinnal on tugeva püriitse impregnatsioonega

sopistunud tasantega disk. Tasande vahel on kohati säilinud kollakat kõva bentoniitset kivimit. Nähtavasti on bentonitne vahekiht peaaegu täiesti läbisöödud.

273.1 – 280.5

Maardumudhall, rohelea varjundiga ühtlane massiivne lubimergel. Sisaldab hulkdat peent brahhiopoodide ja trilobiitide detriiti. Kohati on kivim veidi kavernoosne ja, võimalik, et pisut dolomüdistunud. Alumisel piril on sügavate soppride ja uurastuskõikumdega disk, meda mööda mustjas argillitne materjal ulatub allpool lasuva kollaka bentonitse kivimi sisse ja moodustab antud intervalli paoes 1–2 cm paksuse basaalse kihi. [Must värv on intensiivne ainult kerni vatispinnal!].

280.5 – 280.6

Kollaseshell tihe, kõva, kerge meta-bentonüdi vahekiht, mis on peaaegu kogu ulatuses läbitud ~5 mm diameetriga puurimiskaitsest. Kaini pinnal on nad peaaegu mustad.

280.6 – 292.6

Maardunud <u>sinakashall</u> ühtlane <u>massiivne</u> lubimergel. Erineval laiuvast intervallist on detriitset materjali vähe. Eriline pürit-limonitseid peeneid tormikesi. Intervalli alumises osas on rohkesti kitiinseid(?) hiiglaslike taolisi koorikuid või kodasid, mis meenutavad merostomaate või vähalaadsete lamellibranchiaate. <u>282.0</u> – õhukene kollakas <u>metabentonüdi vahekiht</u>. Intervalli alumine 60 cm + on mugul-

Velise vihiste (?) 292.6 - 295.0

jas lubjakivi piirdsele peente ussikäärendega. Meenutab rumba-rütmi sest alumises 15 cm muutub mergel valdavaks. Ülemist kontakti karnikas tõlku ei ole võimalik jälgida.

292,6 - 295.0

Kõrgvääriline merglite ja lubjakivide kompleks. Alumises osas (80+ cm) esineb suhteliselt ühtlane punakaspruun lubimergel. Kõrgemal veldab kollakas värvitooniga punakate laikude ja ussikäärendega mergel, millles täiendab roheka savimergli vihte (kuni 30 cm) ja kollakas-punakaid savika lubjakivi vahevihte. Sügavusel 293.5 - 293,7 on kollakas metabentonitse veivimi vahevihis pruune vontsenbrilise ehitusega erineva suurusega fosfaatseid-gõtuitsed

oonde. Intervalli ülemised 60 cm on veldavalt kerjuvariline, kollakas, punakate ussikäärandega ~~savisad(?)~~ lubjakivi. Kompleksi ülemised 15 cm sisaldavad limonitse kooriku ga diske(?) ja stromatolaatreid moodustisi. Intervalli alumine pool on karnikaos.

Rumba kihistu 295.0 – 309.4(?)

Algkorjelduses 297.2

295.0 – 297.5

Rohekashall mergel. All uhtlane savi-mergel (tihedate hajuspõõndi lainendega (80-100 cm), kõrgemal kivim fasemeti detriidikas ja sisaldab savika ning detriitpõ-mudakise lbk. vahekihte, mõlised on 5-10 cm paksused, põõnd hajusad. Alumine pool on litoloogiliselt ühtne teravi.

Rumba vihistu

297.5 – 329,5

Rumba vihistu

297,5 – 299,9

Hall jämemunaljas detrüdikas-munda-line lubjakivi vaheldub sinakas-halli savimergli umbes 20 cm paksuste vahekihtidega. Vähemal on. juhtu lehtjalt lagunevja sisaldab pinnit-limonitseid laike.

299,9 – 300,8

Rumba tüüpi tsüklüüt, mille ülemises osas lainjates merglivahekihtides esinevad peened õõnsad konsoolsed ussikäigud. Keskel on jämemunaljas detrüitjas-mudaline lubjakivi, alumised 20 cm esindatud lehtjalt lagunevate savimergli või argillüüdiga. Maddamal lasmava intervalli lõppu on ancho-gilste rumba tüüpi ussikäigudega.

Rumba aluminia 305 m (R. M.)
shatõtusliif

300,8 – 303,2

Tumehallid rohke pürüdiga dolomitiseerunud (?) veidi kavernoossed terdise lubjakivi pangad (301,4 – 301,6 ja 302,6 – 303,2), mis vahelduvad jämemuguljas mudaliis-detriitse lubjakivi intervallidega. Pruunikas mergel esineb õhukeste võverdunud lamellide ning pesadena. 302,5 m – tabulaat. Rohke pürüdiga on intervall 302,6 – 303,0, võimaliku et seotud düsnidega.

303,2 – 309,4

Pruunikashall kontrastselt poolmuguljas kuni konarkihiline detrüüdikas-mudaline lubjakivi võverdunud ja katkendliku pruunikashalli mergli vahekihtide ja lamelli-

Staitsele kihistik 309,4 – 396.0

dega. Lbk/m ≈ 3:1 – 5:1. Tugevasti karbonaatsem kui lähitõike alumine osa.

309,4 – 329,5

Hall kontrastselt muguljas kuni konarlainjas detriitiline – muddline kihjakiri lainjate tumehallid sarimergli vahekihtidega. Detrit on oselt piiritne. Intervall on küllaltühtlane, selge tsüklilise ehitusega, sealjuures ülalavalt karbonaatne. Intervalli ülemises osas on madeldunuse tunnuseid: tersluised uhekihid – 310,7 – 310,75 ja 311,3 – 4; stromatoporoor – 309,8; Pentamerused – 314.0 ja 316.0; piiritsed veerised 314,8; runsha tüüpi ussikäigud 316,2 – 316,4, mille all šlammilis-tersline uhekiht.

Staitsele kihistik 329,5-

Alumine 50 cm on suhteliselt tume pruunikas mergel, milles lubjakivi vahekihtidega seotud punbtempi ussikäigud. Alumisel piirel lbs. mugulate tipmosad piirideltunud.

Saarde kihistu
Staitsele kihistik

329,5 - 335,2

Tele, heeljikasheli mikro- kuni peitkristalliline (poolafaniitne) lainjas-muguljas kuni poolmugulpas lubjakivi lainjate ohukeste lubimergilamellide ja vahekihtidega. Mergel on määdunud-hall kuni pruunkas, lamellid katkendlikud (2 - 10 mm). Lubjakivi kihtide paksus 1-10 cm. Intervelli alumine osa (2-3 m) on enim karbonaatne (lbk/m ≈ 10:1). Ülejpool lbk/m kuni 4:1. Kivim on kergelt dolomiidistunud.

335.2 – 336.8

Puson tumpi tsüklialguse kivim. Rohekashall dolomiitne lubimergel, mõõdult lõõnjas mikrokristalline. Vahel-dub helehalli dolomiidiga mikrokristallilise lubjakivi läätsede ja vahekihtidega. Ulatuslikumate paksused 1 – 4 cm, lubjakivil 1 – 6 cm. Suhe umbes ≈ 1:1. Esineb ühtlasi detriitse-biomorfse brahhiopoodlubjakivi läätsi ja rogmikke, vende karbid on kaverniidiga ja ümberkristallisee mmd.

~~Stahtsele vori Lemme k. Ramsi~~

(Stahtsele vori Lemme k) Ramsik.

336,8 – 351,0

Helehall peen-lapiremugulpes nõrgalt savikas(?) detriitiline-mudaline mikrokristalliline lubjakivi vahelaos-kuni määrdumuhelli savimergli vahekihtidega. Iga kihtide paksus 1-3 cm, sama merghl. Iga/m ≈ 1:1. Detriit on kivimis peen ja hajutatud, kohati ka pesadena. Esineb ka terveid brahhiopoodide karpe. Detriiti on üsna ohtrasti. Alumine pool on ebaterav. Intervalli ülaosas on kaks biomorfse brahhiopoodlubjakivi vahekihti à 4 cm.

351.0 - 373.2

Ebaühtlasest muguljas kuni konarkiline helehall kuni laigulis-mõõndumlhall poolafaniitne lubjakivi ebaühtlaselt peenpiiritsete mustritega, lainjate, võõrdumud punnikashallade lubimergli vahekihtidega. Kivim vah olla pisut dolomiidistunud. Sbk/m ~ 3:2. Alumises osas, alates sügavusest 375,0 on suur kärnikadu, 5 m asemel 2 m.

Staitsele alumine piir kaos!?

373.2 - 392.0

Väga suurte kärnikadudega intervall. Kahe 10 m-se väljavõtlega on tõstetud à 1,5 m kerni.

Kreemikashall täisafaniitne kuni helehall poolafaniitne õhukese horisontaalkihi-

R. alist 396.0

Lemme kihistiku 396.0 – 424.0 (?)
või 416.5

line plaatjas lubjakivi. Kihi paksus keskpaiga poole on 3–5 cm, intervalli äärepoole vähenel 1–3 cm-ni. Mergli vahekihid on pruunikashallid, suhteliselt kõvad. Ei ole välistatud, et pehmem mergel on kõik šlamminavalpe pestud. Afanitses kivimis, mis on karplikum murdega, esinel peenerad kaltsiitsed tooniveni.

396.0
400.0
392.0 – ~~399.0~~

samasugune kadedega intervall. Kerni 3 m.

Kivim valdavalt helehall, plaatjas (2–8 cm) (mikrokristalliline), poolafanitne lubjakivi, tihti kergelt mikrokiviline. Mergli vahekihid on oselt pruunikad, enamusti rohekad. Alumine piir sarnikas.

Lemme ? K.

400.0 – 403.0.

Helehall pisikristalliline (peendetriidilines?), nõrgalt savikas lubjakivi mugulja või lapsulatsja tekstuurigu. Vaheldub rohekashallide lubimergli vahekihtidega. Lbk/m ~ 1:1. Alumine piir kerimeros. Esines Deminutiks.

403.0 – 411.0

Helehall pisikristalliline puhas; peenplaatjas lubjakivi vaheldub rohekashalli savi-ka lubimergli või savimergli vahekihtidega. Lbk kihid 1 – 8 cm, mergel – 3 – 10 cm. Lbk/m ~ 1:1 – 4:2. Mergel kihid vaheld. Esines šamilise lamsali lbk. vahe-

411.0 – 416.5

Rohekashall kuni pruunikashall lehtjalt lagenev savi?mergel, sagali nõrgalt mineraliline väri fargi, vaheldub plaatja määrdunudhalli kuni hele-

Tabel lugeda Tulasse.
Esinel flammilis-tombulisi kaustendusi,
mikrokihilisi vahekihte. ~~Vahemik~~

halli pisikristallilise kerni sarika mikro-
kristallilise lubjakivi 3-5 cm paksuste
vahekihtidega. Lubjakivis osinaid (~~terdust~~ klastilisi)
materjali ja mikrokihilisust, kleegis on
graptoliitide fragmente. ~~Alla~~ Sügavamale
jäev lähilikke osa on sama, veidi
karbonaatsem. Lbk/m ≈ 2:3 – 1:3.

416.5 – 424.0
Samasuguste kivimite vahelduse, veidi
intervall on tublisti karbonaatsem
Lbk/m ≈ 1:1 (ülal) kerni 3:1 (all). Lbk
tihti mikrokihiline teralisus peenem (pisi kerni
mikrokristalliline. flammilismuur
Iskla vihustik (karbonaatne osa)

424.0 – 454.0
Telehall, mikrokristalliline kerni pum-
mirashall täisafaniitne plaatjas horisontaalkihiline vaja pulbas, vaja
võva afaniitne lubjakivi. Kihi paksu-

sed on 1 – 10 cm. Kihtpindadel on tume prunnid bituminoossed grapto litide detrüdiga vahekihtsed või vahmed. Tüüpsed on mineraltühjised. Kivim on peendisperse pruunidi esinemise foltu pisut laigline. Esineb mõõga mineraltühjusega fosemeid. Valdav on afanitne kivim, intervalli ülemistes meetrites terapõõdus pisut suurenev. Tüüpiline iula, väga karbonaatne. Ilm/m ≈ 6:1 – 10:1. Osa maglivahekihte on rohekashallid ja grapto litidega. Intervall on väga suure kadudega, kerni kokku 11,2 m.

454,0 – 466,0

Helepruunid kuni rohekashallid lehtjalt lagunevad argillüdid grapto litidega ja detrüdigas vahelduvad kree-

mikroskalli plastjete mineroverstellitesti
kuni afanitsete puhaste kõvade lub-
jakividega. Kohati on lubjakivi kuni
pisimustellitine ja nõrgalt mikrokihi-
line. Argillidi (mergli) vahekihtide
paksus on 5-25 cm, lubjakividel 2-8
cm. Lbk/m suhe on 1:3 kuni 2:3.
Intervall oli loetud kolme juurde,
kuid graptolit-argillitide esinemine
näitab et tegemist ehtsa Tula kihis-
tikuga. Paljud vahekihid on kiltja-
šelvomuga.

Kolme kihistik

466.0 – 468.0

Rohekashall lehtjaks kõbustikuks lagu-
nev savimergel pisikese täitega ussi-
käikudega, sisaldab laätsjaid või
muguljaid hõlehalli microkihilise,
muldjas murdeprimega lubjakive.

Sbk/m ≈ 1 : 5.

470.0
468.0 – ~~469.8~~

Samasugune kivimite vahelduse, kuid karbonaatsus on kasvanud. Sbk/m ≈ 1:1. Alumises osas esineb mõnel tasemel õhukesi (1cm) brotseni tüüpi mergli ja lubjakivi ~~mõõnakihtlust~~ lehtjat vahelduvust ja mõõnakihilise šlammitsemisega lubjakivi õhukesi vahekihte. Alumisel piiril on 1,5 cm paksune tumehall peen-šlamsterdise Sbk vahekiht, milles palju piriit ja ütemine pind on veljakujuline diskõna.

470.0 (Sliitere vihastik)
~~469.8~~ – 472.2

Ülemisem intervall kus vaheldub lainjate vihipindadega afanitne kuni poolafanitne lubjakivi, kuid esineb

rohelise savimergli 5–10 cm paksusi vahekihte. Allmises 60 cm on mineraalhõlse peenteralise lubjakivi 1–2 cm paksusi vahekihte.

~~469.8~~ Sliteri kihistik

472.2 – 483.5

Muhkliku tekstuuriga horisontaalkihiline kuni brekšjalis-paelmuguljas võrdlemisi puhas hele kuni tumehall, laigulise afanitse lubjakivi õhukeste kaveroolmud prunnicashellide mergli ~~ed~~ vahetega. Kivim on valdavalt peen brekšjalis-muguljas ja väga puhas. Tumedamad laigud tõenäoliselt hajusat pürüdist. Alumise piir-kiire siire

Puurkaev kihistik

483.5 – 487.0

Helehall õhukese konsoltakihiline mikrokristalliline muldjas-kaplikas murdega lubjakivi (võibolla veidi savikas) vahelduvad õhukeste heterohrea lubimergli vahekihtidega. Kihipinnad on nõrgalt lainjad, mergli ja lubjakivi vaheline kontrast on väike. Mergel pisut tumedam ja väga karbonaatne (võimalik et savikas lubjakivi). Kivimas esineb pünidiga täidetud peenend ussikaaree ja vähesti peenemid pünidimustreid. Esineb ka hõredalt graptoliitide detriit. Lõik/m ≈ 1:1. Kihiparesused 1-2 cm.

487.0 sile tasane tugeva püriitse impregnatsiooniga disk millest allpool mergli vahekihid muutunud savikamaks, tervtum lainjamaks ruumi

läätsjas muguljaas

Ühne ? k.

487.0 – 492.5

Allemineku intervall ühne ja puskur vihstikus vahel. Lubjakivi ja mergli erinevad muutused kontrastsemaks, tekstuur muguljamaas veel väldine kivimi karbonaatsus on veel endi-self suur. Lõik /m ≈ 1:1.

Ühne vihstu

492.5 – 498.5.

Rohkline peenes vihustikuks lagunev savimergel piirdse täitega peente ussikäimiklega, sisaldab rohevashalli mikro- ehk pisikristallilise lubjakivi lapikuid mugulaid ja poolmugulja tekstuuriga umbes 20 cm paksuseid vahekihte. Lõik /m ~ 1:3 – 2:3.

Rozeni kihistik

498.5 – 505.2

Rohelise ja punakaspruunil savimergli vahelduminе. Mõlemas kinnitusliis on savika mikrokristallilise lubjakivi ja pulba mikrokristallilise lubjakivi mugulaid, seejuures rohekas erinevs on lubjakivimugulad puhtamad. Lbk/m ≈ 1:4 – 1:6.

505.2 – 512.~~1~~0

Punakaspruun killustiline laguner savimergel savika lubjakivi lapilliste mugulatega või lubimergli Lbk/m ≈ 1:8. Alumist piiri pole võimalik määrata.

Puirule kihistik

512.~~1~~0 – 51~~3~~4.~~4~~5

Rohekashall savi ~~või~~ kuni lubimergel. Alumises osas ≈ 50 cm on näha

nõrka ekaselget mikrokristallisust, mis avaldub heledamate katkendlike kihiste esinemises. Kivim võib sisaldada aleviitset materjali. Allemises poolas on mergel konarliseid mõõdus mõõdupiimaga ja sisaldab piirkeid ussikäike ning kaive. Tasemel 512.5 esines paar õhukest (1cm) laatspat afamiitse lbk. mugulat, millel kunnuseid muja kristakn esinemise kohta ei ole. Ka krotseni kihistik on nagu puudu vii selleks ei osutu ~~513.9 - 512.4~~ 14.4.
513.9 – 514.4.

Saldus, piltene k.

514.4 –

Massiivne, mikrokristalline, vähese põimjaskihilise helendage peenteraline lubjakivi. (vt. L. Põlma.)

Ordov.

30.06.86 a.

Gusseris

Сааре-Тусебемяе уязвик

Cel. № 1 (Kamnsno)

Omcasme сланцы - bleex.

Ordoviitsium lõpeb detriitsete poolmu-
guljate kuni muguljate luljakividega,
milles esineb mitmeid piiriitseid diisse
ja eruvohelise mergelsavi lamelle. Stratigrafi-
liselt on see kuuesel vesu-ordoviitsiumis
idaosa | jõhvi tasemel. Kogu piiriitsendil ja
silmi algus on väga tugevasti proovi-
tud ja sügavusi tagantjärgi määrata
peaaegu võimatu. Kindel silma sturi
afaniitsete luljakivide näol algkirjelduse
järgi algab sügavuselt 16 19 m (R.E.-D.K.
1972 kirjeldus järgi 16 18 m) Selle all
väljavõetud proovide vahel ~~on~~ 16 20,1 kõrge-
mal on säilinud vohemashele proovkarp-

liku murdepinnaga peente püüdis-
mustritega lubimergel (domenik?), mis võiks
olla primule kihistiku analoog.

Stačiunai kihistik – stuni kihistik

1618 (1619) – ~~1608~~ 1607,5 – 1608,3 (1608,3)

Pruunikashall konar-mugulja või breksjalis-
poolmugulja afanitne lubjakivi pruunide
määrdunud rõvedusega merglikelmeste ja
vahekihtidega. Esineb palju püriitse-limo-
nitse veidi roheka täitega ussikäike.
Mergli vahekihtide paksus ülespoole sum-
ureneb. Esineb nafta-impregnatsioone, mis
tõstab mergli ja lubjakivi vahekihtide kontrasti
sust. Ülemine piir üsna järsdoline – kär-
nikaos.

Remte või Apastia kihistu

1607,5 – 1603,3

Tamenoheria savi vahel lubimergel veidi
heledamate savika lubjakivi mugulate või

valevõhtidega. Nõmesed on omavahel elastselt lainjate merglilamellidega varjatud-peenmõõgulja ehitusega. Lbk/m ~ 1:5 – 1:8. Pisut esineb kivimis detriiti. Merglitunnetoheline vähitoon on tingitud naftabitumidest, millega kivim immutatud. Kivim on litokrogilisselt lahemal nõmmele kui ülejõõtsja sarikale lubjakivile. ~~Ebamine~~ Puurid praegu vähemis rasvesti määratavad.

Dokele vihistu

1603,3 – 1599,3

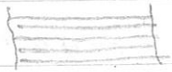

Tumehall, peaaegu must kõva kaltsis vedri mikrovihiline graptolüüt-argillüüt. alsol gregariinse faramelt. ln_2 / ln_3 piir on seiga-vuses 1600,1 m.

Jurmala vihistu

1599,3 – 1597,0

Mustja ja rohekashalli argillüdi vahelduvine, vesjunes mustjas argillüt on valdav. Graptoliite sisaldab kivim vähem ja need on purunistunud, samuti esineb purutseid ussikäänes kivim vahemviltne. MB – 1598,0.

1597,0 – 1594,6

Ühtlane tume graptoliitargillüt, suhteliselt viltjas, sisaldab graptoliite.

1594,6 – 1574,8

Tumehalli, mustja ja rohekashalli savimergli vaheldumine intervalliti paksusega 30 – 50 cm. Kohati on vaheldumine ebaselge mikrovihiksuseena väljendunud. Kivim on reliefsusmuna lagunev, vaat mõnes intervallis viltja iseloomuga. Graptoliite esineb hõredalt ja need on

MB! 1593,4

piirdsed. Esinev ka piirdsed laava ja ussikäike. MB – 1593,4.

1574,8 – 1561,0

Ühtlasem, tumehall, pruunikas bituminoosne mergel (argillit), suhteliselt rõõve. Sisaldab piirdsed graptoliite, ~~Alem~~ aga ka lamedaks litsutud vormi. Alemine 40 cm on määrdunudhall, veidi heledam muld ja murdepiirnaga klibustikuks lagunev argillit. Tähistab lu ja verlochi piiri. Võimalik et see osa vastab grenulata-tsoonile.

Rüa kihistu.

1561,0 – 1541,6

Tumehall, pruunikas bituminoosne dolomiidikas ~~gray~~ argillit graptoliitidega. Vahemik on suhteliselt ühtlane, laguneb pisut vilt-

1541,6

1542,5

jalb, ülemises osas poolkarplikku murde-pinnaga. Ülemisel piiril on suur karbonaatsema kivimi mugul (ø 10–15 cm), MB – 1542,5 (?). Intervalli ülemises osas on suured kärnikaod.

1541,6 – 1527.0

Tumehall, prunnikas dolomiidikas ~~sai~~mergel, pisut karbonaatsem ja rõõbem veel alumises intervallis, sest lagunel poolkarplikku murdega suurteks fragmendeks. Sisaldab nõrk õhukest metakantonichi vahekihti (1538,5; 1533,7; 1531,8).

1527.0 – 1517,8

Tumehall, prunnikas, enamasti jõõne-viltjalt lagunev dolomiidikas mergel (ode argillit), üsna sagedaste graptoliitidega. MB – 1525,2.

1513,2

1517,8 – 1515,0 | kadu |

Kernita puurituid intervall, kustis tai-
detud roheneshalli savika, lubjakivi
jäänukte veerustega.

1515,0 – 1511,4

Tumehall bituminoosne dolomiitdikas
mergel, ~~vaa~~ poolkarplikult lagunev nagu
intervallis 1541,6 – 1527,0. Alumises osas
esineb kaks detriitdikka lubjakivi jäme-
dat murulipt (1515,0 ja 1514,0). MB –
1513,2 (2 cm).

1511,4 – 1495,5

Tumehall puurnikas dolomiitdikas, jämendu-
jelt lagunev ~~mergel~~ argillit vaheldub
suhteliselt karbonaatsete helliide (lubi-
mergliide) ja savikate lubjakividega. MB – 1501,6,
1500,8. Alumine ~~ma~~ 80 cm heleda ja pehmem
ja muldja murdepinnaga.

1495,5 – 1482,9

Määrdunud hall, muldja mõõdupimaga, peenes killustikus laguneb savimergel.

Aitsa kihistik

1482,9 – 1482,2

Tõrke, mikrokihiline dolomiidikas mergel või domerit.

Sesarti kihistu

1482,2 – 1475,5

Tumehall kilbjas-karplikuil lagunev jämedate tõmmidena esinev dolomiidikas mergel (argillit), sisaldab üsna palju graptoliite ja esineb mõõdukalt väljendunud mikrokihilisust.

1475,5 – 1469,8

Määrdunud hall, muldja mõõdupimaga keskmiseks ja peeneks klibustikuks lagu-

1468,8-7.

1465,8

nõu savimergel, mõned 0,5 m paksused intervallid on tugevamad, ilmselt lubimergel. Esinel graptoliite.

1469,8 – 1465,7

Puurikaskell kaplivalt pimedaleus tõenäoliselt lagunev paigutu pisut valkjas dolomiitmergel (argillit). Sisaldab õrnivõrd karbonaatsemaid vahekihle (1468,8-7) Intervalli ülemises osas on õrs selline umbes 15 cm paksune lubjarikkam vahekiht (võrreldes mugul), millele veeskel peente pealgrete pimeda detriidiga 3 cm paksune vahekiht. Jätkistab W/ld piirisõõrmusel 1465,8 – Indeksos, 1464 m – nilssoni.

Ülemisel piiril

(1458,0

vahekihid 1464,9; 1464,1; 1462,0)

MB 1456,9

Dubysa kihistu.

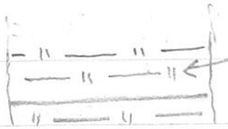

1465,7 – 1455,2

Sumehallid, prunnikad jämekiltjelt kuni karpliku murdepimega lagunevad dolomiidiked merglid (argillidid) graptoliitidega. Esineb kolli mikrokristallilise lubjakivi 10–20 cm paksusi vahekihte (1464,8 – 1465,0; 1464,0 – 15, 1462,6 – 05; 1457,9 – 1458,0) lubjakivid on nõrgelt mikrokristallised, samuti argillidid. Kahes alumises vahekihis esineb nautiloidide ja võimalik et ka brahiopoodide kodasid. MB – 1456,9. Ülal kivimite kiltjas iseloom tugevnek.

1455,2 – 1453,7

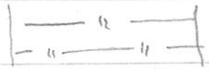

Heledam, määdunudhall, muldja murdepimega ja kiltjaks klibustiumes lagunev savimergel, võimalik et porsunud argillit (!?).

1453,7 – 1440,5

Hall, peenkiltjalt laguner, ebaühtlaselt mikrokõhuline argillit savi, märgumisel muutub pisut plastiliseks, vähemalt ülemised 2 meetrit.

1440,5 – 1435,9

Hall dolomiidikas(?) mergel graptoliitidega ja mikro- kuni poikristalliline kuljaviivi jämedate mugulatega või laatsedega. Lok/m ~ 1:6 – 1:8.

1435,9 – 1430,0

Hall, jäme, lehtjalt laguner savimergel, ühtlane.

1430,0 – 1424,8

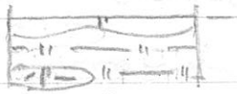

Hall mergel jämedate detriitsmudelise kuljaviivi mugulatega. Vahe-

mikus on seen kärnikaden.
Ülemises abs 20 cm paksune
lubjakivi vahekiht.

1424,8 – 1421,0

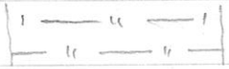

Skall suhteliselt ühtlane massiivne,
poolkarpilisult lagunev mergel
sisaldab graptoliite.

1421.0 – 1407,5

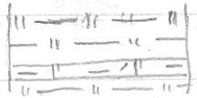

Skall (savi)mergel, pisut roheka toonigu,
lagunev jäänelktpelt, eelkõasaste pinda-
dega, sisaldab graptoliite. Skoonmuli-
kind on ca 10 cm paksusega muldja
mudelpinnega halli savika lubjakivi suh-
teliselt horisontaalsed vahekihid. Kivim
on peenkristalliline, vähendatud micro-
kristalliline ja puhkam, sisaldab
pelut detritismõnedes vahekihtides. Vahe-

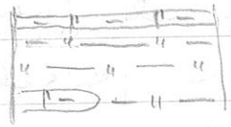

kihid vorduvad 0,7 – 1,5 m tagant alumises osas, kuni 1417 m pisut tihedamalt. Esineb vilgulehtedega vaatud kihipindu.

1407,5 – 1395,0 | sama, karnikaad |

Tugevate karnikadudega interval. Kivim ikkagi sama, mis eelmises intervallis, karnikadude tõttu (?) on lubjakivi vahevilte tihedamalt.

1395,0 – 1377,4 sama mis 1421,0 – 1407,5 + muguladid.

Intervall, enam-vähem analoogiline eelmisele s.o. tõll vahelte graptoliitidega savimergel, millles esineb mõnevõrrisbalhiline ja sarnaseid lubjakivi vahevilte ning muguladid, mis on vorduvad paralleelselt pindadega, vorduvad tihe kontaktse, tõise vallaku piiraga.

Kivims on üsna rohkesti täiesti pimitseid (kuldseid) kuulistide kodasuid MB – 1377,9.

Toljai kihistik või Nova kihistik?

1377,4 – 1367,7

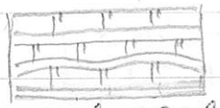

~~Fa~~ Helehallid mikrokristallilised (poolafanitised) kuni pisikristallilised kulgekivid tumehallide (pruunikate) kiltjate merglite vahekihtidega (argillitide). Kivim meenutab väga ikka featriist (!). Merglites esineb graptoliite. Kulgekivi kihid on enamasti horisontaalsed, rohati lainjad.

1367,7 – 1346,0

Peenem rohekashallika šlammiks lagunemud argillit suurte karbonaatidega. Alumises otsas kõrgel 0,5 m ulatuses üle tuhmedaks rohekashallikas graptoliite

MB 1367,6

MB 1343,2

Gisaldaveks ~~on~~ lelitjalt lagunevaks argillidiks. D. Kalpo (1972) on aluminat piiri pidamad dauntoni aluniseks piirnoks (!). MB – 1367,6.

1346,0 – 1338,5

Matardumdkall massiivne lubimergel, vahepeal kuns savikas lubjakivi. 1343,2 metabentonidi ukt, sellel all 20 cm paksune mudelispeendetüüpne lubjakivi uhevaiht

1338,5 – 1007,5 | tühi |

Puuritud ilma käsmita.

10 paekaja dolja – Kelloleesme ca.

~~Chemo~~ 1. 1007,5 – 1005,3

Chemozenisme nimetajad merelm e proloodilm biomorfno-krynsogeppitabors

брахиоподового, остракодового или гастроподового известняка

1005,3 – 996,8

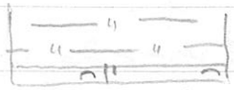

Зелёный аргиллит, распадает в мелкую мраморную щебёнку, содержит тонкие прослойки биоморфного брахиоподового известняка. В аргиллите встречается раковина гастропод.

996,8 – 989,0

Stelenoheline Bugev sari(?) mergel, analogiline illeelmisele intervallile. Ei sisalda lamellibiomorfseid vahekihte, on vaid üksikud mudalis-biomorfsed brahhiopodlubjakivi vahekihid. Mergis esineb üksik gastropode.

Permakarme ehon – Retava kihid.

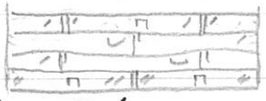

989,1 – 979,9

Vaheldumad õhukesekihilised (2-3 cm) roheline kihipindadega mudaks-detriitsed-biomorfsed lubjakivid õhukeste merglilamellidega ja tumehallid dolomitiseerunud(?) piirdistunud laustaalised lubjakivid. Viimastes esineb mergliga täidetud uss-käike. Ülemises osas, umbes sügavusemi 982,2 m on mudaks-detriitne kivim poolmugulja teksturiga. Laustaalse lubjakivi vahekihid on heledamad ja ~~vähe~~ peenteralisemad. D.K. + Stisad 1972 a on milleegiparast D/S piiri pannud sügavusele 982,2 paksu laustaalise lubjakivi kihi alla. Viimane meenutab liivakivi.

Tõelise piir (979,9) on teatud selge litoloogilise muutusega, võrgemal punavõr-

vihised aleuriitsed merglid.

Devon

979,9 – 975,65

Ebaühtlaselt punakaspruunid nolekashalli-de valeerihtidega savisaad aleuriidisaad domeriidid, algselt massiivsed. Sisalda-ved vähem ~~t~~ väga peent issimustrevid. Algselt on antud intervall silurisse loetud (!)

975,5 – 972,0

Punakaspruun tsementeerunud vorsteki-line aleurolüüt, koosneb kvartsi, päeva-kivi ~~t~~ vilgukeradest

958,4 – 972,0

Rohekashall aleuriidikas peenterdline liivakivi, ebaühtlaselt savikas, erinevalt tsementeerunud, Alumine osa nõrgalt

tsementteemumad ja Flammites laguhe-
mad.

1. 07. 1986

Gussevis

Сверло-Тусебский грядок

Скв. № 2 (Dubovskoje.)

Kõrgelaba alt üles.

Puurauk läpeb sügavuses 1317,2 m, ~~mis~~ ~~on~~ rohekashallides argillitides (savikates merglites), mis on loetud pagegjai kihistuse (laias mõttes).

Pagegjai kihistu (ülemine).

1317,2 – 1270,0

Rohekashall karpliku murdega-lehtjas mitte-plastiline argillit (savimergel), vöndlemusi ühtlane ja tihi, esineb vaid horisontaalseid lamestumud pinnitseid ussikäike, võrmelise et osalt graptolitide jäägi. All, umbes sügavuseni 1310 m esineb murdlus-detriitse kulgakivi ~~kihte~~ ja savika lõkv vahe kihte.

1270,0 – 1247,0

Rohekashall savimergel (või karbonaatne savi) lagunel kergesti keskmisest kuni peenest killustikuks, sisaldab üsna palju püritsend laike ja käike. Esineb mõnikuni pisokriistallilise lubjakivi mugulaid või õhukesi vahekihte, eriti intervalli algusest ja lõpust. Allemäes otsas kuni sügavuseni 1253 m on mergel mõõdukalt kalkhall, õõga peenlehtjas, lubjakivi vahekihid on siin mudaliss-detriitsed.

1247,0 – 1224,0

Rohekashall savimergel rohkete pürikiilaikude ja käikudega, sihtkihiselt ühtlane, sisaldab väike lubjakivi vahekihte. Merglis on brahhiopoode.

1224,0 – 1168,0

Rohekashall kuni mõõdukalt kalkhall, ebaühtlane

Intervalli keskel (plastiline savi) lühemad mõõsud

laselt-laiguline savimergel veni karbonaatne savi, sisaldab piiritsesid kogu ja üsna rohkesti peent tumedat detriiti. ~~Sarnti~~ Kivims esineb ka nõlbtaoesti glauconiitli. Intervalli keskmises osas on savi märgumisel peaaegu plastiline. Esineb mikrokristallilise ja detriitjas-mudalise lubjakivi vahekihte või mugulaid, umbes 1 meetri kohta. Allemises osas 1168,0 - 1170,8 esineb kaks mugulja detriitjas-mudalise kollakashalli lubjakivi vahekihti, paksusega à 40 cm. Nendest ülemine on loetud pagegiteri kihistu laeks.

~~1170~~

~~Ja~~ Minia vihistu (?)

1168,0 – 1125,0 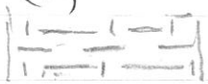 } vaheldus (lähemad krüpsud)

Rohekashall kollakaspunnikate laikudega elavähklane tugevasti (aleviidikas savikas) mergel, interveliti lähel üle plastiliseks saviks. Kivimis on palju väikeseid brahhiopode (katilo-biite), mis moodustavad kogunimme ja õhukesi (1 cm) ~~paas~~ vihivesi. Esinel ka paksemaid (5–10 cm) savika lubjakivi vahekihte. Tõldkelt on intervall savikam, kui allumised.

1125,0 – 1121,0 glauconiit

Intensiivselt roheline, glauconiidirikas, muldja mustepunnaga karbonaatne savi. Sisaldab tumedaid pürüitseid kalteid.

1121.0 – 1106,0 ← lähemad krüpsud

Suurte kärnikadudega intervall, kivim andvgiline ülekaalmisele, savikale merglile.

1106,0 – 1103,0 | punastatud!

Algkirjelduse järgi on tegemist detriitse-savika lubjakiviga. Praegu on säilinud ainsad mugulad ja peent savimergli klibustikuga. Lubjakivitükid on jäända detriidi rikked, ebaühtlase struktuuriga, kohati on detriidi vahel rohekas glaukoniidisisaldusega mergel. Intervelli on loetud minija kihistu laeks.

? Jõna kihistu

1103,0 – 1096,0

Mõõdukamad rohelised savikad merglid lubimergli, savika lubjakivi ja mudados-detriitse lubjakivi vahelte mugulatega. Kivims on palju brüoloogide ja brahhiopoodide fragmente. Kivim pruut karbonaatsem kui ülemises intervellis. Esinel kollakas-pruunikaid piiritsed-limoniitsed kõõne ja karee.

1096,0 – 1030,3

Põhenashall, laiguti vahelaeas peenevs vilkustiivuks lagunev tugevasti savikas mergel, mõnes intervallis kõhel ale plastiliseks saviks. Merglis on vilgulehti ja alevnitsed materjali. Pidevalt esinel 1–5 cm paksusi luhimergli, savika luhjakivi ja liomorfse-detriitse luhjakivi vahemikke umbes 50–150 cm'se intervalliga. Merglis on pruunsed laike ning triike.

1030,3 – 1025,4

Väikse kõrni vahjatulemuse interval (1,2 m) kivimites on mikrolehtjas bentonitisemenutav alevnit-savi (?). Mõnikord vahekihiteed on prunnikad ja vilgulehtedega, poriliselt kõle määrdunudhall kivim.

vonarnikiline kuni poolmugulja.
Esinev puistset detriiti ja peent purd-
materjali. struktuur väga muutlik.
~~Ülal~~ Läbispuurde 981,0 meetrit on kivim
prunnivärviline, lausdetriitne ja tuge-
vasti dolomiidistunud

980,4 – 978,0

Kleeroheline savimergel või argillit sisal-
dab prunnikashalli peenlaustaralise
lubjakivi ja savika mudalis-lio-
morfse lubjakivi horisontaalsed vahe-
kihte. Laustaralsle kihtidele piirned
on teravad ja ebaühtlased. Intervalli
ülemine meeter on intensiivselt rohe-
line, mikrokiline massiivne savikas
lubjakivi kuni lubimergel. Kivim sisal-
dab nähtavasti peent glaukoniiti.

Devon

978,0 – 958,4

Naldavalt punakaspruun, osalt rohekate intervallidega alevriitne dolomiitne savi (domerit). Alumises osas on kivim heledamate ussimustritega. Esineb vilgukivi. Alumine osa andvogidune ~~p~~ Kašino punangule.

Приразломная скв. № 1

Силурийская система

2493 – 2501 Переслаивание черных ар-
8,0 – 7,0 миллитов и зеленовато-
черных мергелей. Переслаи-
вание частое. Аргиллиты
горизонтально-слоистые пыли-
стые. К концу интервала
уменьшается количество мер-
гельных разностей. В
аргиллитах встречено
множество граптолитов.

2501 – 2504 0,7 – аргиллит черный
3,5 – 3,5 горизонтальнослоистый с
обилием граптолитов.

Ордовикская система

0,3 – адаптировый известняк буровато-серого цвета
комковатый, тонкий, крепкий.

2,5 – известняк серый, темно-серый, плотный, крепкий с прослоями мыгнистых известняков аналогичного цвета.
В 1 метре от начала интервала отмечен прослой мощностью в 12 см конгломерата состоящего из галек карбонатных пород, сцементированных известковым цементом. Повсеместно выделения пирита.

2504,5 – 2512,0 Известняк серый
7,5 – 1,1 плотный, крепкий.
В начале интервала с прослоями мыгнистых известняков, в конце изв. кристаллический

Крутиловская скв. № 1

2599,8 – 2605,2 2,4 Чередование серых
5,4 – 5,4 сланцевых аргиллитов и зеленовато серых мергелей. Чередование частое. Обе разности постепенно переходят друг в друга. Обе разности легко раскалываются, образуя щебень

3,0 Аргиллит серый сланцевый участками с прослоями зеленых мергелей, но мергеля небольшой мощности и имеют подчинённое значение.

Ордовик

2614,2 – 2620.3
6.1 – 6.0

Известняк серый светло-серый тонкий, крепкий, скрытокристаллический с обломками фауны. Отмечены прослои пятнистых известняков. Внешние пятнистые разности имеют более тёмный цвет и приурочены к контуру изуродованы.

Насыпай!?

3. juuli 86
Isakovo

Ceb. lagunemisest 4

Puurauk asub Kaliningradist lõunaedelas. Ordovitsiumi-Siluri piiridelt on võetud veen vahemikust 2338,5 – 2376,8.

"Dobele"

2338,5 – 2361,2

Tumehallid, rohed, ühtlased kiltjelt lagunevad graptoliit-argillidid. Sisaldavad kõrpindadel piirituseid kelmeid, vilgulehvesi ja vollakaid õhukesi muldjaid koostisega mehebentonidi kihke. Kivimis ei tõrgamad silma Rastites-tõmpsi graptoliite.

2361,2 – 2368,7

Tumehallid argillidid, mis lagunemel

ehmaterv lehtedeks veni ülemises intervallis ja vahelduvad ~~kõrvuta~~ rohelise värva poest varjuvaid murdega argillüütja savimergliga. Tume argillüüt on valdav kivimtüüp, ülal 1:8, all 1:5. Intervalli alumises otsas oli monograptiidseid graptoliite, mis näitab, et tegemist ergplusse kuuni tasemega.

"Remte"/stim/

2368,7 - 2370,0

Tumehall värva, nõrkavesta dolomiidistunud või argillidistunud <u>luliimergel</u> helendamata, ebaühtlaste läätsjate poolapinnita ~~dolomiitse~~ dolomitiseerunud (sorikate?) <u>lubjakivi mugulatega</u> ja vaarlaingude vahekihtidega. Alumisel piiril on teravad, impregnatsioonita absoluutselt sile ~~dosc~~, mille all peenlaustaline lubjakivi. Proov L. Põlmal.

Brotseni

Ordoviitsium

2370,0 – 2370,7
Kaspeenteraline tumehall mikroviitline ja pöimpskihiline kubjaskivi. Kivim on keskmise kuni paksuviitline, ebaühtlane. Kihipindadel on mõõrakihilisi maglevel. Kihilisus on rabatu ja osalt liotusbelsiidust sõõritud.

2370,7 – 2373,8
Tume- kuni helehall veldevalt paksuviitline kaspeenteraline kubjaskivi. Kivim on selgelt mikroviitline, sageli pöimpskihiline.

2373,8 – 2374,0
Tumehall, suhteliselt massiivne mudaline kubjaskivi vahekihi.

2374.0 - 2376.8

~~Fu~~ Shell peenlaastendline lubjakivi, sisel-
dab eriti pindadel lainjad mergilisanelle,
mis ~~ainu~~ muudab tervikumi vaga
rahnuks

2376.8 – 2379.3

Heal, paksukihiline, suhteliselt ühtlane
ja massiivne, vaid vahelt mikro-
kihiline lubjakivi

2379.3 - 2379.8

Punnikeshell aparmõtne lubjakivi või
mergel, kahvatuhalle läätsjale mikro-
kihilise tasalise lubjakivi vahekihi-
vestega.